

Bibliaóra 2022. június 17.

– Az igemagyarázat összefoglalása –

Ószövetségi igeszakasz: Józsué 20 – A menedékvárosok

1 Ezután így szólt az Úr Józsuéhez: **2** Mondd meg Izráel fiainak: Jelöljétek ki a menedékvárosokat, amelyekről Mózes által beszéltem nektek; **3** hadd meneküljön oda a gyilkos, aki nem szándékosan, hanem akaratán kívül ölt meg valakit. Szolgáljanak azok nektek menedékül a vérbosszuló előtt. **4** Ha valaki egy ilyen városba menekül, álljon meg a városkapu bejáratánál, és beszélje el ügyét a város véneinek. Azok pedig fogadják be maguk közé a városba, adjanak neki helyet, ő pedig lakjék közöttük. **5** Ha azután üldözi őt a bosszúálló, ne szolgáltatassák ki neki a gyilkost, mert akaratán kívül ölte meg felebarátját, hiszen nem gyűlölte őt azelőtt. **6** Lakjék abban a városban mindaddig, amíg a közösség elé nem áll ítélethozatalra, vagy amíg meg nem hal az a főpap, aki abban az időben lesz hivatalban. Akkor ismét visszatérhet a gyilkos a maga városába és házába: abba a városba, amelyből elmenekült. **7** Így különítették el Kedest Galileában, Naftáli hegyvidékén, Sikemet Efraim hegyvidékén és Kirjat-Arbát, azaz Hebrónt Júda hegyvidékén. **8** A Jordánon túl, Jerikótól keletre kijelölték Becert Rúben törzséből a pusztában, a fennsíkon, Rámótot Gileádban Gád törzséből és Gólánt Básánban Manassé törzséből. **9** Ezek lettek a kijelölt városok Izráel fiai és a közöttük tartózkodó jövevények számára, hogy oda menekülhessen mindenki, aki nem szándékosan ölt meg valakit, és ne haljon meg a bosszúálló kezétől, amíg a közösség elé nem áll.

Kedves Testvéreim,

Egy nagyon fontos és gondoskodó rendelkezésről tudósít minket itt Isten igéje, amiben szeretetét és irgalmát ismerhetjük meg olyanok iránt, akik helyzetüknél fogva teljesen védtelenek és kiszolgáltatottak lennének. Olyan emberekről van szó, akik akaratukon kívül ugyan, de mégis valakinek a halálát okozták, emberélet szárad a lelkükön. Az ilyeneknek a vérbosszú szokása miatt esélyük sem volt oltalmat találni. Hiszen aki csak úgy futni hagyta volna a gyilkost, ezzel maga is cinkossá és ítéletre méltóvá vált volna. Az ilyen gyilkos úzött vadként, állandóan a halál előli menekülésben lett volna.

Tudnunk kell azonban, hogy a *szemet szemért, fogat fogért* törvénye nem a bosszúért adatott, hanem elrettentésképpen. **Isten gátat szab a bosszúnak** és esélyt ad a bűnösnek, habár az igeszakaszunk következetesen a *gyilkos* kifejezést használja, emlékeztetve ezzel a cselekmény súlyosságára. Már a honfoglalás előtt adott az Úr a menedékvárosokra nézve rendelkezést, s most jött el az ideje, hogy minden valósággá legyen. Erről olvasunk mai igénkben.

A városok voltak a legbiztonságosabb, legvédettebb települések, alkalmasak a menedéknyújtásra. Közülük kellett 3-3 várost kijelölni a Jordánon innen és túl, az ország teljes területén, elérhetőség szempontjából nagyjából egyenlően. *Hadd meneküljön oda a gyilkos, aki nem szándékosan, hanem akaratán kívül ölt meg valakit. Szolgáljanak azok nektek menedékül a vérbosszuló előtt.*

Ez a **hat menedékváros** ott van a léviták lakóhelyeként kijelölt városok listáján. Az igéből nyilvánvaló, hogy a menedékváros elöljárói az ilyen ügyeket teljes felelősséggel kezelték, miután a tényekkel megismerkedtek, oltalmat nyújtottak a menekülőnek. *Ha valaki egy ilyen városba menekül, álljon meg a városkapu bejáratánál, és beszélje el ügyét a város véneinek. Azok pedig fogadják be maguk közé a városba, adjanak neki helyet, ő pedig lakjék közöttük. Ha azután üldözi őt a bosszúálló, ne szolgáltassák ki neki a gyilkost, mert akaratán kívül ölte meg felebarátját, hiszen nem gyűlölte őt azelőtt.*

Az Úr előtt ugyanis fontos volt következetesen rámutatni, hogy az ország **Istené, a föld** szent és nem lehet tisztátalanná tenni következmények nélkül, különösen, ha várontásról van szó. Ezért a bűnt bűnnek nevezi az ige, a bűnöst pedig számon tartja, de nem akarja, hogy ítélet alatt maradjon. Ez a menedék azt jelentette, hogy a vétkesnek nem kellett elmenekülnie az ígéret földjéről, idegenbe kitzasztva élni, de a vétke tudatában kellett a menedékváros oltalmában lennie, ki tudja, mennyi ideig...

Melyik lehetett a gyakoribb változat? *Lakjék abban a városban mindaddig, amíg a közösség elé nem áll ítélethozatalra, vagy amíg meg nem hal az a főpap, aki abban az időben lesz hivatalban. Akkor ismét visszatérhet a gyilkos a maga városába és házába: abba a városba, amelyből elmenekült.* Vagyis azt nem tudjuk pontosan, hogyan folyt el egy ilyen ítélethozatal, de komoly üzenetértéke van a másik szempontnak: A szolgálatban levő főpap haláláig. Vagyis a menedékkérő abban a **várakozásban élt**, hogy ha egy bizonyos személy meghal, a halála árán életet, szabadságot nyerhet, hazamehet övéihez és többé nem vádolja az elkövetett bűn.

Mert ugyan a főpap halála nem lehetett engesztelő áldozat a bűnért, de azt jelezte, hogy **élet árán mentesül** a bűnös az élet elleni bűnének ítélete alól. Elgondolkodtató, hogy – bár nem ugyanaz a helyzet – valamit hasonlótl élhetnek át például a szervátültetésre várók – hiszen valakinek meg kell halnia ahhoz, hogy az ő számukra eljőjjön az új kezdet esélye. Valakinek az élete árán lehet – ha sikerül a műtét – szabadabb, új életük, maradhatnak egyáltalán életben.

Ennél sokkal nagyobb kiváltság az, hogy az Úr Jézus Krisztus az **a főpap**, akinek halála viszont valóban **engesztelő áldozat a bűnökért**, és az Ő halála árán van élete, új élete mindenkinek, aki elfogadja – mert az esély egyenlő mértékben adatott, sőt, még a szándékos bűnök megbocsátására is, ha a szívben van bűnbánat.

Újszövetségi igeszakasz: 1Jn 2,18-25 – Sok antikrisztus támadt

[18](#) Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, és íme, most sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. [19](#) Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, megmaradtak volna közöttünk. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mind közülünk valók. [20](#) Titeket azonban az kent föl, aki Szent, és ezt tudjátok is mindnyájan. [21](#) Nem azért írtam nektek, mintha nem tudnátok

az igazságot, hanem azért, mert tudjátok azt, és mivel tudjátok, hogy semmiféle hazugság sem származhat az igazságból. [22](#) Ki a hazug, ha nem az, aki tagadja, hogy Jézus a Krisztus? Ez az antikrisztus, aki tagadja az Atyát és a Fiút. [23](#) Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is. [24](#) Amit tehát ti kezdettől fogva hallottatok, az maradjon meg bennetek! Ha megmarad bennetek az, amit kezdettől fogva hallottatok, akkor megmaradtok ti is a Fiúban és az Atyában. [25](#) Az az ígélet pedig, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet.

Kedves Testvéreim!

Az apostol megindokolja korábbi intelmeit, amikor rámutat a helyzet komolyságára, a várható lelki próbákra, harcokra. Azért olyan sürgető az intelem, mert *itt az utolsó óra*. Természetesen nem hatvanpercnyi visszaszámlálásra kell gondolnunk, hanem olyan időszakokra, ha úgy tetszik, korszakra, amely a végidőkben már az utolsó. Ezért ebben az időben a lelkekért folytatott harc felerősödik, hiszen a sátán próbálja eltántorítani az Úr Jézus Krisztustól az Ő választottait, mégpedig nagyon kitartóan. Hiszen aztán már több lehetősége nem lesz Isten munkáját megrontani, Tőle bárkit is elszakítani.

Az *antikrisztus* már nevében hordozza kilétét: az, aki szembeszegül Krisztussal, ellene cselekszik, harcol. Sokszor volt kísértése a keresztyéneknek az *antikrisztust* megszemélyesíteni, vagyis történelmi személyre, élő emberre, bizonyos ismertetőjegyek alapján úgy tekinteni, hogy ő az *Antikrisztus*. Azonban nagy kísértés és csapda ez, nem jó beleesni. Igénk nem ilyen tevékenységre serkent minket. Sőt, leállít ebben a gondolkodásban.

„Gyermekeim, itt az utolsó óra, és amint hallottátok, hogy antikrisztus jön, és íme, most sok antikrisztus jelent meg: ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra”. Az *antikrisztusról* nem, mint emberi személyről van szó, hanem ez a jelenség egy Krisztussal szembeni ellenséges lelkület, Ellene folytatott tevékenység, a hívőkkel szembeni idegen erő. *Sok antikrisztus jelent meg* – olvastuk. Sok van belőle, és érthetően az apostol nem összpontosítja az ismertetőjegyeket egyetlen személyre. Sokkal inkább azt kell felismernünk, aki az ilyen lelkületű személyek mögött van.

A levélíró azt mondja: *„Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók; mert ha közülünk valók lettek volna, megmaradtak volna közöttünk. De nyilvánvalóvá kellett lennie, hogy nem mind közülünk valók”*. Itt is azt láthatjuk, hogy a sátán romboló munkája nem a kívülállók által történik – a külső támadások mindig is megerősítették az egyházat, lásd: a keresztyének az üldözés során nem fogták el, hanem gyarapodtak hitben, létszámban – „teher alatt nő a pálma”. *Közülünk indultak el, de nem voltak közülünk valók...* Indultak, de nem maradtak meg a hitben, illetve el sem jutottak a hitre, hogy megmaradhattak volna. És ilyenek voltak nyilván sokan.

Kedves Testvéreim, itt elsősorban az apostoli egyháznak a tévtanítók által elszenvedett támadásaira kell gondolnunk, akik valamiféle önkényes módon, különféle pogány filozófiai és egyéb hatásokra kiforgatták az evangéliumot és hamis tanításokat terjesztettek igazságként. Az apostol tulajdonképpen arra hivatkozik,

hogyan az ige mérlegén kell megvizsgálni mindent tanítást olyan szempontból, hogy igaz-e, egyezik-e Isten igéjével, az Úr Jézus Krisztus által ránk hagyott örökséggel.

Az Atya és a Fiú, a mennyei Atya és az ember Jézus egységéről ír János. Hiszen az Atya a Fiúban jelentette ki magát, a Fiú pedig az Atyát dicsőíti. *„Senki sem tudja, hogy ki a Fiú, csak az Atya, és hogy ki az Atya, csak a Fiú, és az, akinek a Fiú akarja kijelenteni”*. (Lk 10,22) *„mindenki úgy tisztelje a Fiút, ahogyan az Atyát tisztelik. Aki nem tiszteli a Fiút, az nem tiszteli az Atyát sem, aki őt elküldte”*. (Jn 5,23) *„Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is”*. (1Jn 2,23) *Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban*. (1Jn 5,12).

A tévtanítók ezt az egységet nem ismerik el, a földi Jézussal nem tudnak mit kezdeni, számukra Ő nem a Krisztus, a Messiás – és ezzel minden kiderül róluk –, tanításuk nem felel meg az igazságnak. Éppen azt a legnagyobb csodát tagadják, ami Isten végtelen szeretetének a mértéke, hogy emberré lett a mi megváltásunkért. De, akik az Úr gyermekei, azoknak adatott a Szentlélek vezetése és világossága, hogy megkülönböztessék az igazságot a hazugságtól. Ezért szükséges ébernek lenniük, nemcsak magukért, hanem a gyülekezet többi tagjáért is.

„Aki tagadja a Fiút, azé nem lehet az Atya sem. Aki vallja a Fiút, azé az Atya is”. Ebben az igazságban kell megmaradni a gyülekezet tagjainak. Akkor megmaradnak az Atyában és a Fiúban. Akkor övék az ígéret: *„Az az ígéret pedig, amelyet ő maga ígért nekünk, az örök élet.”* A sátán éppen ettől az ígérettől akarja őket elszakítani, itt, az utolsó órában.

Kedves Testvéreim, fontos tudnunk arról, hogy a harc a lelkünkért most is folyik, sok minden próbál összezavarni, elbizonytalanítani minket, ezért nagyon nagy szükségünk van az ige világosságára és Urunkkal való szoros kapcsolatra, hogy ez a szándék megghiúsuljon. Merjünk szembe szállni az idegen, félrevezető tanításokkal. Ragadjuk meg az ígéretet és tartsunk ki a megismert igazság, az Úr Jézus Krisztus mellett.